

சுயசேச்சையான வாழ்வு என்பது எங்கும் எப்போதும், மக்களின் சொந்த உற்பத்தியில் தங்கிநிற்பதில் சார்ந்துள்ளது. மக்களின் அடிப்படையான சமீபத்தேவையை சொந்த நாட்டில் உற்பத்தி செய்யும் போதே, தசேத்தின் உட்கூறுகள் நீடித்து நிலைத்து நிற்கமுடியும். இதுவே தசேயப் பண்பாடுகளையும், தசேயக் கலாச்சாரத்தையும், தசேத்தின் தனித்துவத்தையும் பாதுகாக்கத் தேவையான அடிப்படையாகும். சொந்த தசேய பலத்தில், எந்த நெருக்கடியையும் எதிர்கொள்ளும் பலத்தை இது தசேங்களுக்கு வழங்குகின்றது. அனைத்து வகையான காலனிய வடிவங்களும் இந்தக் கூறுகள் வளர்ச்சியுறுவதை தடுத்து நிறுத்தியிருந்தன. மாறாக ஏகாதிபத்தியத்தின் தொங்கு சதனை நாடகமும், ஏகாதிபத்தியத்தின் தேவகைளை உற்பத்தி செய்து வழங்கும் ஒரு இழிநிலை நாட்களாக காலனிகள் நீடித்திருந்தன.

சோவியத் புரட்சியும் அதை தொடர்ந்து தொழிலாளர் வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை சோவியத் நிறுவியதைத் தொடர்ந்து, காலனிய நாட்கள் தமது சொந்த தசேய விடுதலையைப் போராட்டத்தில் உதவகேம் பெற்றுப் போராடத் தொடங்கின. இதன் விளைவாக முதலாம், இரண்டாம் உலக யுத்த முடிவில், உலகில் பல காலனிகள் நேரடிக் காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்றன. இதனைத் தொடர்ந்து தசேய பொருளாதாரத்தின் மீதான கவனம் கூறிப் பானதாக மாறியதால், சுயசேச்சையான நாட்கள் தசேய பலத்தைப் பெறத் தொடங்கின. ஏகாதிபத்தியத்தின் சார்ந்து நிறுத்தல் என்பதைத் தவிர்த்து, சொந்தக் காலில் நிற்க முனைந்தன. இதற்கு சோவியத் மற்றும் சீனப் புரட்சிகள் அக்கம்பக்கமாகவே ஊக்கம் அளித்தன. பரஸ்பர பொருளாதார உதவிகள், இதனை மலேமும் வளப்படுத்தின.

இந்த புதிய சர்வதசேப் போக்கை ஏகாதிபத்தியம் சகித்துக் கொள்ளவில்லை. திட்டமிட்டே தசேயக் கூறுகளை அழிக்கும் வகையில், உற்பத்தி மீதான சீரழிவுகளை திட்டமிட்டே உருவாக்கினர். நவீன உற்பத்தி என்ற பெயரில், இயற்கைக்கு மாறான உற்பத்தி முறைமைகளைத் திணித்தனர். உதாரணமாக விவசாயத்தில் இயற்கை உற்பத்தி முறைமை என்ற பொதுவான உற்பத்தி முறைமையை, முற்றாகவோ மாற்றி அமைத்தனர். உரங்கள், கிருமிநாசினிகள், சில விதகைளை கொண்ட பெரு உற்பத்தி என்று தொடங்கிய விவசாயம், தசேங்களின் சுயசேச்சைப் போக்கை முற்றாகவோ அழித்துவிட்டது. இன்று விதையைக் கூட, ஏகாதிபத்தியம் தந்தால் தான் விதையைக் கூடியும் என்ற நிலைமை உருவாகி வருகின்றது. இப்படி தசேயக் கூறுகளின் மலேன ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கத்தை, திட்டமிட்ட வகையில் பெறத் தொடங்கியது. அதனேரேம் தசேத்தின் அடிப்படையான தசேயக் கூறுகளை, சுவட்கள் கூடத் தெரியாத வகையில் அழித்தொழித்து வருகின்றனர்.

இப்படித் தொடங்கிய தசேய அழித்தொழிப்புக் கொள்கை மலம், தசேங்களின் சுயசேச்சைப் பண்புகள் சிதகைக் கப்பட்டது வருகின்றது. முன்பு காலனிகள்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 10 October 2006 19:02 -

ஏகாதிபத்தியங்களாகக் காணத் தவிர்ப்பதற்கான உற்பத்திச் செய்வும் ஒரு உற்பத்திப்பாகவோ இருந்தது. அதையே இன்று வறோவடிவில் மாற்றிவிட்டனர். இன்று ஏகாதிபத்தியத்தின் தவிர்ப்பைப் பார்த்துச் செய்வும் பன்முகக் கட்டில் ஒன்றை மட்டும் உற்பத்திச் செய்வும் வகையில், தசே உற்பத்திகளையே முழுமையாக மாற்றிவிட்டனர். குறித்த உற்பத்தியைச் சந்தையில் ஏகாதிபத்தியம் தான் விரும்பிய விலையில் வாங்குவதுடன், நாடாளுக்கியின் தீவிரத்தை பிரகடனம் செய்வும் உரிமையைக் கத்தி விளிம்பில் நிறுத்தி விடுகின்றனர். இவற்றை நாம் விரிவாக ஆராய்வோம்.

நேரடி காலனித்துவத்தில் இருந்து விடுதலை பெற்றதைத் தொடர்ந்து, தசேய் உற்பத்திகள் நாட்டின் பிரதானப் போக்காக இருந்தது. தவிர்க்க முடியாத அளவிற்கு தசேய் முதலீடுகள் பெருகின. தசேய் தனியார் முதலீடுகளும் பெருகின. உதாரணமாக பின் தங்கிய நாடாளுக்கியின் உள்நாட்டு உற்பத்தி 1950-1985-க்கு இடையிலான 35 வருடங்களில் 5.4 மடங்காக உயர்ந்தது. பின் தங்கிய நாடாளுக்கியின் ஏற்றுமதியின் பங்கு 4.7 சதவீதத்தில் இருந்து 12.7 சதவீதமாக அதிகரித்தது. இந்தப் போக்கை ஏகாதிபத்தியம் தொடர்ந்து அனுமதிக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. ஏகாதிபத்தியம் வர்த்தக காப்புத் தடையை முன்வைத்து மஃலம், திட்டமிட்வகையில் ஏற்றுமதியை வீழ்ச்சி காணவைத்தது. ஏற்றுமதி அதிகரிப்பு வீதம் 1970 இல் 13 சதவீதமாக இருந்தது. இது 1980 இல் 8 சதவீதமாக வீழ்ச்சிகண்டது. மஃலம் உலக உற்பத்தியைத் தான் விலையைக் குறைத்தது. அதே நேரம் ஏகாதிபத்தியம் தனது சொந்த உற்பத்தியைத் தான் விலையை உயர்த்தியது. 1979 ஆம் ஆண்டின் 1988 ஆம் ஆண்டை ஒப்பிடும் போது, ஆலையை உற்பத்தி பொருட்களின் விலை 33 சதவீதம் உயர்ந்த அதே நேரம், பின் தங்கிய நாடாளுக்கியின் ஆதாரப் பொருட்களின் விலை 2.7 சதவீதம் உயர்ந்தது.

ஏகாதிபத்திய ஆலையைக் குறைக்க மஃலம் உலக நாடாளுக்கியை மஃலப் பொருட்களின் விலையை உயரவிடாது தடுத்து நிறுத்திய ஏகாதிபத்தியம், தனது உற்பத்திக் காண விலையை உயர்த்தியது. இப்படிச் சரவதசே உற்பத்தியில் ஒரு நெருக்கடியை உருவாக்கியதன் மஃலம், பின் தங்கிய நாடாளுக்கியைப் பற்றாகக் குறையில் சிக்கிக் கொண்டது. இதன் மஃலம் தன்னிடமே கடன் வாங்க நிர்ணயித்தனர். 1980-க்கு 1990-க்கு இடையில் உலகில் முக்கிய 10 பொருட்களின் ஏற்றுமதி விலை, 25 சதவீதத்தால் குறைந்து போனது. 1980-களில் சரவதசே நிலைமை முற்றாகவே ஏகாதிபத்தியத்துக்கு சார்பாக மாறத் தொடங்கியது. பின் தங்கிய நாடாளுக்கியின் மஃலப் பொருட்கள் சந்தையில் தொடர்ந்து விலைச் சரிவை சந்தித்த அதே நேரம், ஏகாதிபத்திய உற்பத்திகள் விலை அதிகரித்துச் சென்றது. மஃலம் உலக நாடாளுக்கியின் மஃலப் பொருட்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஏகாதிபத்தியம் உற்பத்தி செய்த பொருட்களின் விலை அதிகரித்ததால், ஏகாதிபத்திய லாப வீதி என்னும் மூலம் அளவில் அதிகரித்தது. இந்த லாப அதிகரிப்பே, பின் தங்கிய நாடாளுக்கியை அடிமைப்படுத்திய கடனாக மீளச் சென்றது. உண்மையில் மஃலம் உலக நாடாளுக்கியைச் சரவதசேயைத் தவிர்த்து, ஏகாதிபத்தியம் சரவதசே வர்த்தக மோசடிகள் மஃலம் அபகரித்து, அந்த நிதியைக் கொண்டே பின் தங்கிய மஃலம் உலக நாடாளுக்கியை மீள முடியாத அடிமைப்படுத்தியுள்ளனர்.

ஏகாதிபத்தியத்தின் வர்த்தக மோசடிகள், தசேங்களின் ஏற்றுமதி என்ற குறிக்கோள்கை கொண்ட தசேய உற்பத்தி முறமையையே, சடுதியான நரூக்கடியில் சிக்கவதைத் தனர். உற்பத்தி விலகைக் கும் விற்பனை விலகைக் கும் இடையில் உள்ள இடவைவளி அகன்று சனெறது. உற்பத்திக் கான சலெவகைக் கட்ட மீட்க முடியாது போன நிலமை, தசேய உற்பத்திகளை கவைடுதலை துரிதமாக் கியது. இது தசேய உற்பத்தியாளனின் கடனை உயர்த்தியது. ஏகாதிபத்திய உற்பத்திகள் உள்ளீர்ச் சந்தையை கைப்பற்றத் தொடங்கியது. தரக முதலாளித்துவம் முழுவீச்சில் ஆதிக்கம் பெறத் தொடங்கியது. சர்வதசேரீதியாக ஏகாதிபத்தியம் தனது வர்த்தக ஆதிக்க உரிமையை முழுமையாக தீர்மானிக்கும் வகையில் தசேங்களின் சுயசேசனை கட்டுகளையே அழித்தொழித்தது. மறுபக்கத்தில் பொருட்களை ஏற்றியிருக்கும் சர்வதசே கடல் போக்குவரத்து மீதான ஆதிக்கத்தை ஏகாதிபத்தியம் வதைத் திருந்ததன் மஹம், மஹிற்றாம் உலக நாடுகள் தமது பொருட்களை சர்வதசே சந்தையில் விறகவே, கையநேத் வணேடிய நிலை உருவானது. சரக்கை ஏற்றியிருக்க அதிக கட்டணத்தை ஏகாதிபத்தியம் கோரின. இதன் மஹம் மலேமும் தசேய உற்பத்திகள் கடுமையான நரூக்கடியில் சிக்கி சிதையைத் தொடங்கின.

1979இல் உலக முழுவதும் இருந்த சரக்கைக் கப்பலில் ஓனபது சதவீதம் மட்டுமே மஹிற்றாம் உலக நாடுகளுக்குச் சொந்தமாக இருந்தது. இதேநேரம் 1978இல் ஏகாதிபத்தியம் இறக்குமதி ஏற்றுமதிக் கட்டணமாக 2700 கோடி டாலரை மஹிற்றாம் உலக நாடுகளிடம் அறவிட்டது. இது இறக்குமதியின் மொத்த மதிப்பில் 9 சதவீதமாக இருந்தது. இதனைவிட காப்பீடு, சிப்பம் கட்டடுதல், விற்பனை ஏற்பாடு என்று ஓரூதொகை ஏகாதிபத்தியத்துக்குச் சுற்று வழியாக சனெறது. ஓரூபொருளின் மதிப்பில், பெரும் பகுதி பொருட்களைக் கொண்டு சலெலுதல் மற்றும் இடதைத் தரகர்களுக்கு மஹிற்றாம் உலக நாடுகள் வழங்க நிர்பந்திக்கப்பட்டது. தசேயப் பொருளாதாரத்தைச் சொந்த மக்களின் நலனுக்குப் புறம்பாக, ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டமிட்ட போக்கு, கடுமையான சர்வதசே வர்த்தக நிபந்தனைகளுக்குள் சிக்கி நரூக்கடிக் குள்ளாகியது. படிப்படியாக உலகளாவிய வகையில் தசேய உற்பத்திகள் மலே ஏகாதிபத்திய நிர்ப்பந்தங்களை உருவாக்கியது. பல உற்பத்திகளின் சந்தை அடிப்படையையே இல்லாதாக் கியது. தசேய உற்பத்திகளுக்குப் போட்டியாக, ஏகாதிபத்திய உற்பத்திகளை சந்தையில் கொண்டு வந்து குவிக் கத் தொடங்கினர். தரக முதலாளித்துவ வர்த்தகம் தசேய உற்பத்திகளின் கழுத்தில் பிடித்தே துக்கி நிரித்தது. ஏகாதிபத்திய பொருட்கள் சந்தையை ஆக்கிரமித்தது மட்டுமின்றி, தசேய உற்பத்திகளை அழித்து விழுவது அன்றாட நிகழ்ச்சி நிரலாகியது.